

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

هماهنگ سازی قانون شبه جرم: قانون شبه جرم و تحلیل اقتصادی تطبیقی

چکیده

این مقاله به بررسی پیشینه شبه جرم و اقتصاد تطبیقی می پردازد، و توجه ویژه ای به مباحث اقتصادی در برابر هماهنگ سازی شبه جرم و در حمایت از شبه جرم در اروپا دارد.

واژگان کلیدی:

قانون شبه جرم و اقتصاد تطبیقی، حقوق خصوصی اروپا، قانون شبه جرم، تحلیل اقتصادی قانون شبه جرم، هماهنگ سازی، رقابت نظارتی

15.1 مقدمه

تفاوت های موجود بین سیستم های قانون شبه جرم را می توان از ابعاد مختلف مورد بررسی قرار داد. به عنوان مثال، مسئولیت زیان اقتصادی خالص، که الگوی اولیه مبحث جاری میان پژوهشگران قانون شبه جرم تطبیقی می باشد، را در نظر بگیرید. با توجه به اینکه تا چه حد این دعاوی و استدلال های حقوقی قبل استفاده برای انجام آن ها، قابل قبول و پذیرفته شده اند، سیستم های قانون شبه جرم در اروپا به طور قابل توجهی در رویکرد متعصبانه (جزمی، قیاسی) خود به چنین مواردی تغییر یافته اند. در سیستم های کامن لا (نظام روبه قضایی) قانون موسوم به "محرومیت یا استثنا"، قانون غالب و حکمفرما می باشد. نظام های حقوقی آلمان نسبت به دعاوی زیان اقتصادی خالص، خصمانه می باشند، اما به مقوله های ویژه ای اذعان دارند که در آن حمایت مطرح شده است.

در مقابل، سیستم های قانونی Franco به خودی خود تمایل بیشتری به پذیرش دعاوی مربوط به زیان اقتصادی خالص دارند. برای این تفاوت ها در نحوه برخورد با زیان اقتصادی خالص، توضیحات قانونی تاریخی، متعصبانه (جزمی) و فنی و در واقع، برای تفاوت های بین سیستم های قانون شبه جرم به طور کلی دارد. این توضیحات به

طور گسترده ای در پیشینه حقوقی منتشر شده است، و آن ها تفاوت های موجود در گروه های اصلی قانون شبه جرم در اروپا را تا حد قابل توجهی توضیح می دهند.

در مقابل، قانون و اقتصاد تطبیقی، هم تحلیل مثبت و هم تحلیل هنجاری این تفاوت های موجود بین سیستم های قانون شبه جرم را به روش دیگری، ارائه می کنند، Cf. M. Faure، 2003، صفحات 33 تا 34. برای مثال، در زمینه زیان اقتصادی خالص به تحلیل اقتصادی تطبیقی در رابطه با زیان اقتصادی خالص، نوشته Francesco Parisi، 2003، Vernon Valentine Palmer و Mauro Bussani، 2007، مراجعه کنید. به منظور حمایت از "قانون محرومیت یا استثنا"، پژوهشگران در رابطه با زیان اقتصادی خالص چندین توجیه اقتصادی مطرح می کنند. سایر محققان مدعی اند که تحت شرایطی خاص، دلایل خوبی برای پذیرفتن و تصویب دعاوی مربوط به زیان اقتصادی خالص وجود دارد.

این امر نشان می دهد که قانون تطبیقی و نیز اقتصاد باید به تبادل متقابل بینش و ایده دست یابند. در این باب به عنوان نمونه، به W. Bishop، 1982، M.J. Rizzo، 1982، W. Bishop، 1982،*؛ W. Bishop، 1982؛ William Bishop، 1986؛ Israel Gilead، 1997؛ Fernando Gómez و Juan Antonio Ruiz، 2004؛ Giuseppe Dari-Mattiacci و Hans-Bernd Schäfer، 2007؛ مراجعه کنید.

تحلیل مثبت قانون و اقتصاد تطبیقی معمولاً بر روی ایده های اصلی تاکید می کند که تفاوت های موجود بین سیستم های قانون شبه جرم، نتیجه ارزش ها و اولویت های مختلف در سیاست داخلی، قانون گذاری و دادگاه ها است، Cf. M. Faure، 2008؛ صفحه 40. بنابراین، این احتمال وجود دارد که سیستم ها یا در یک راستا یا در جهات مختلف ایجاد شوند. برای نمونه، در رابطه با اقتصاد همگرا، تحلیل سرگرمی - نظری همگرایی به قلم Arnald J. Kanning، 2003، صفحه 12 را مشاهده کنید. موضوع همگرایی رابطه نزدیکی با تحلیل اقتصادی "پیوندهای قانونی" دارد. برای نمونه به Ugo A. Mattei، Luisa Antonioli و Andrea Rossato، 2000، صفحه 509، مراجعه کنید. Jörg Fedtke، 2006؛ Ugo A. Mattei، 1997؛ صفحه 101، 434؛ A. Ogus،

1999، صفحه 409؛ Heico Kerkmeester و Louis Visscher، 2003، صفحه 5 را ملاحظه کنید. درباره روش های همگرایی برای نمونه، Jan Smits، 2006، صفحه 77 تا 67 را مشاهده کنید.

تحلیل تطبیقی به ما این امکان را نیز می دهد که کارایی و اثربخشی رژیم های قانونی را محک بزنیم و به تحلیل هزینه- فایده درباره سیستم های جایگزین مختلف شبه جرم بپردازیم. ممکن است این چهار تحلیل تطبیقی حاکی از آن باشد که کاهش هزینه های حادثه سوم صدمات بیمارستان در سیستم های قانونی که به طرح جبران خسارت بدون تقصیر می پیوند، بالاتر از سیستم های قانونی ای است که در چنین مواردی، در مسئولیت مدنی(مسئولیت ناشی از فعل غیر) مبتنی بر تقصیر استفاده می شوند.

علاوه بر این، اگرچه استدلال قانونی و ریشه های تاریخی موارد خاص در سیستم های قانون شبه جرم متنوع است، اما این امکان وجود دارد که قانون و اقتصاد تطبیقی، استدلال نهایی را یکسان و مشابه نشان دهد. تمایز بین "قوانین کار" و "سازه های قانونی" نوشته Ugo A. Mattei، cf. Luisa Antoniolli و Andrea Rossato، 2000، صفحه 507 (cf. Ugo A. Mattei، 1997، صفحه 69)، یا بین تفاوت های واقعی و ظاهری نوشته A. Ogus، 1999، صفحه 405. در این رابطه، به عنوان مثال، امکان دارد مسئولیت در قبال عمل غیر و مسئولیت مبتنی بر تقصیر با فرض استدلال متقابل تقصیر، دقیقاً برای همان اهداف به کار رود، هرچند که مبانی قانونی یکسان نیست، Cf. M. Faure، 2003، صفحه 60. تا جایی که به تحلیل تطبیقی هنجاری مربوط شود، این تلاش ها معمولاً در برابر پیشینه چارچوب Calabresi قرار می گیرند.

15.2 قانون شبه جرم به عنوان اولویت داخلی

تحلیل اقتصاد تطبیقی با این فرض شروع می شود که تفاوت های موجود در قانون ناشی از تفاوت های موجود در اولویت های داخلی است. از بعد اقتصادی، اگر این تفاوت های موجود در قانون از تفاوت های موجود در الویت ها نشات بگیرند، مورد تایید قرار نمی گیرند. این تفاوت ها حتی می توانند در رقابت بین سیستم های قانونی برای ارائه بهترین نظم حقوقی به شهروندان خود مشارکت داده شوند. M. Faure، 2003، صفحه 78. با این وجود، تحلیل اقتصادی هنجاری می تواند مورد شک اولویت های خاص داخلی قرار بگیرد. برای مثال چرا این اولویت ها کاربرد

قانون شبه جرم را به عنوان ابزار توزیع مجدد ثروت ترویج می کنند یا این (اولویت ها) [437] به طور ناکارآمدی سطوح بالای استانداردهای مراقبت را تنظیم می کنند. Gerhard Wagner, 2005, صفحه 1300؛ و نیز Richard Craswell, 1991, Duncan Kennedy, 1982 را ملاحظه نمایید.

با توجه به توسعه سیستم های قانونی، خاطر نشان می شود که همگرایی خود به خود سیستم های قانونی احتمال دارد بیشتر در آن زمینه های قانونی ای اتفاق بیفتد که در درجه اول برای تسهیل تجارت طراحی شده اند. گفته می شود که در بیشتر زمینه های مداخله جویانه قانون- از جمله قانون شبه جرم- به دلیل اختلاف شدید در اولویت های داخلی با توجه به سطح حمایت، احتمال کمتری برای وقوع این همگرایی های خود به خود وجود دارد. به A. Ogus, 1999, صفحه 418 مراجعه کنید.

در واقع، اگر قانون شبه جرم اولین و بهترین سیستمی باشد که برای تنظیم سطح ارجح کاهش هزینه های تصادف به کار رود، عملکرد قانون شبه جرم تا حد زیادی به ریسک پذیری و ادراک داخلی بستگی دارد. به عنوان مثال، این حقیقت که انگلستان و فرانسه برای تصادفات موتور سیکلیت، مسئولیتی در قبال عمل غیر ندارند، و تفاوت های موجود در اولویت های داخلی باید با توجه به کاهش (وقوع و) هزینه های تصادف توضیح داده شود، مورد استدلال قرار گرفته است. به A. Ogus, 1999, صفحه 414؛ T. Hartlief, 2002, صفحه 226 مراجعه شود.

با توجه به هزینه تصادف؛ بنابراین، بعضی مواقع گفته می شود که برخی سیستم های قانون شبه جرم بیشتر روی پیشگیری از حوادث تاکید می کنند و بقیه در درجه اول به کاهش هزینه های ثانویه و ثالث تصادف اهمیت می دهند. Ulrich Magnus, 2002, صفحات 214 تا 215.

توجه داشته باشید که با توجه به قانون شبه جرم، اولویت های داخلی را می توان نه تنها در انتخاب سطح کاهش بلکه در وضعیت اخلاقی و مسائل اجتماعی- اقتصادی نیز یافت مثلا مانند اینکه؛ آیا امکان درخواست زندگی غیر قانونی وجود دارد و آیا حقوق اساسی دموکراتیک مانند؛ آزادی بیان باید مورد حمایت قانون شبه جرم باشند. همانطور که گفته شد، تمایزات موجود در سیستم های قانون شبه جرم، می تواند ناشی از تفاوت در ریسک پذیری ها باشد، مثلا؛ در نتیجه ارزیابی های مختلف زندگی بشر و به لحاظ ارزش اجتماعی فعالیت هایی که منجر به تصادف

می شود. ادراک خطر نیز می تواند متنوع باشد. تفاوت های ادراک خطر می توانند ناشی از استانداردهای ناکارآمد در رابطه با انجام قوانین سهل انگارانه باشد. شواهدی از ارزیابی ریسک مبهم و غیر صحیح توسط دادگاه ها وجود دارد که تحت تاثیر تحریفات شناختی در قضاوت احتمالی قضایی می باشند. مثلا به Donald و Ilan B. Vertinsky و A. Wehrung، 1991، Paul Slovic، 2001، W. Kip Viscusi، 1992، W. Kip Viscusi، 1998، Jonathan Baron، 2000، Cass. R. Sunstein، 2000، Richard Wilson و Edmund A. C. Crouch، 2000، Jeffrey J. Rachlinski، 2000، Cass R Sunstein، 1998؛ مراجعه کنید.

اگرچه ممکن است این امر به طور طبیعی به عنوان هزینه خطای قاعده قصور مورد توجه قرار گیرد، اما وقتی که قانونگذاران تصمیم می گیرند رژیم هایی با مسئولیت های ویژه معرفی کنند، پدیدار شدن این تحریفات مشابه را نمی توان غیر محتمل دانست. در واکنش به یک فاجعه چشمگیر، معرفی مسئولیت در قبال عمل غیر، برای یک فعالیت فوق العاده خطرناک و خاص در یک کشور مشخص می تواند به جای اینکه ارزیابی ریسک متعادل باشد، نتیجه تعصب وجودی قانونگذار باشد.

یک مورد آن مربوط به مسئولیتی در قبال فعالیت های ذاتا خطرناک می شود. [438] این موضوع به طور تکان دهنده ای نشان می دهد که سیستم های قانون گذاری چگونه می توانند برای یک مسئله مشابه به راه حل های مختلف قانون شبه جرم دست یابند. چنین تفاوت هایی در نحوه برخورد با فعالیت های ذاتا خطرناک می تواند تمایزاتی را در ریسک پذیری داخلی نشان دهد، اما تغییر در ادراک خطر نیز می تواند آن را به وجود آورد. علاوه بر این، این تفاوت ها را در وهله اول می توان با توانایی محدود برای دسترسی به خطرات توضیح داد. توجه داشته باشید که این موضوع محدودیت های هماهنگ سازی صحیح مسئولیت برای فعالیت های ذاتا خطرناک را نیز نشان می دهد. تحلیل تطبیقی مسئولیت برای فعالیت های ذاتا خطرناک نشان می دهد که خطرات ویژه در همه کشورها وجود ندارد، که می تواند وجود تفاوت هایی را در رژیم های قانون شبه جرم توجیه کرده و ریسک پذیری متفاوت را توضیح دهد. علاوه بر این، این تحلیل نشان می دهد که ممکن است یک دادگاه فعالیتی خاص را خطرناک تشخیص داده و دادگاهی دیگر آن را خطرناک نداند. مثلا " بند عمومی " مسئولیت برای فعالیت های ذاتا خطرناک را در

سیستم های قانونی کشور پرتغال و ایتالیا در نظر بگیرید. فهرست فعالیت هایی که خطرناک در نظر گرفته می شوند یا نمی شوند، طبق این سیستم های قانونی نسبتا نا متعادل به نظر می رسند. به W.H. van Boom، 2008، مراجعه شود.

15.3 اولویت های داخلی و بازار برای سیستم های قانون شبه جرم

با توجه به بازار برای سیستم های قانون شبه جرم، به نظر می رسد که از دیدگاه نظری دو نوع بازار وجود دارد. اول، بازاری که مرتکبان شبه جرم و قربانیان بالقوه در آن وجود دارد. به عنوان یک اصل، با توجه به هزینه های گزاف معامله، این امکان وجود ندارد که مرتکبان شبه جرم و قربانیان بالقوه بر سر سیستم قانون شبه جرم قابل اجرا به توافق برسند. هزینه های گزاف تراکنش معمولا به عنوان توجیهی برای مداخله دولت و اعلام رسمی قانون شبه جرم به عنوان مجموعه ای از قوانین قصوری یا اجباری پیشنهاد می شود. A. Douglas و Guido Calabresi و Louis Kaplow؛ 1972، Steven Shavell، 1996، S. Shavell، 2004 صفحه 83 مشاهده شود.

با توجه به این حقیقت که دولت ها سیستم های شبه قانون خودشان را طراحی می کنند، بازاری مرکب از سیستم های قانون شبه جرم می تواند وجود داشته باشد، به این معنا که مرتکبان شبه جرم بالقوه این حق انتخاب را دارند که فعالیت های خود را به حوزه قضایی دیگری که سیستم شبه جرم دلخواه و مناسب آن ها را دارد انتقال دهند. یکی از پیش شرط ها برای چنین محاسبه عقلانی قابل پیش بینی بودن آن است که سیستم قانون شبه جرم نحوه برخورد مسبب تصادف را به کار می برد. این امر در اروپا بسیار قابل پیش بینی است زیرا به عنوان قانون مقررات II رم (EC مقررات 846/2007) به قانون این کشور که در آن خسارتی رخ می دهد، اشاره می کند. بنابراین، اگر به عنوان مثال متخصصان زایمان در کشور A برای آسیب مغزی در نوزاد، در معرض مسئولیت در قبال عمل غیر باشند و در نتیجه، حق بیمه آن مسئولیت در این کشور بیش از حد باشد، امکان دارد آن ها تصمیم بگیرند که به کشور B که سیستم مسئولیتی کم در دستری در حال اجرا دارد و حق بیمه کمتر می باشد، مهاجرت کنند. در پیشینه تاریخی

آمریکا برخی شواهد تجربی برای این اجرا وجود دارد. برای دست یافتن به نکات دقیق تر به W.H. van Boom و Andrea Pinna، 2007 مراجعه کنید.

توجه داشته باشید که اصل این تحلیل نظری بازار برای قانون شبه جرم بر این فرض است که:

1) شهروندان اطلاعات کاملی درباره سیستم های قانونی جایگزین داشته باشند، 2) هزینه های ورود و خروج کم باشد (هزینه های معاملاتی صفر) [439]، 3) در انتخاب محل، هیچ گونه جنبه مغایر یا رقابتی وجود نداشته باشد، 4) رقابت بین سیستم های قانونی باعث ایجاد اثرات جانبی منفی نشود. امکان دارد وقتی تحلیل برای کسب و کار استفاده می شود و وقتی ورود و خروج به صورت فیزیکی نباشد بلکه مجازی باشد، فرضیات 1، 2 و 3 به واقعیت نزدیکتر باشند، بطوریکه این مورد با انتخاب قانون در قراردادهای می باشد. برای ایجاد تنظیمات در قانون شبه جرم، این گزینه ها سخت تر می باشند. همچنین توجه داشته باشید که مخالفان هماهنگ سازی قانون شبه جرم استدلال می کنند که در حقیقت، در جزئیات سیستم های قانون شبه جرم در اروپا کسب و کارها نسبتا بی اثرند. برای مثال به T. Hartlief، 2002 صفحه 228 مراجعه کنید.

این استدلال پذیرفتنی می باشد، اما مشخص نیست چگونه این استدلال موافق و متناسب با تحلیل تطبیقی اقتصادی می باشد. اگر قانون شبه جرم یک جنبه مربوطه در تصمیمات کسب و کار نیست، چگونه بازاری مناسب برای قانون شبه جرم می تواند وجود داشته باشد؟

"بازار دوم" برای سیستم های قانون شبه جرم به طور کلی به جامعه مربوط است، که در آن یک حوزه انتخاباتی (بوسیله انتخابات؛ A. Ogus، 1999، صفحه 407) باید از بین سیستم های قانون شبه جرم ممتاز و مرجع دست به انتخاب بزند. اگر کشور A به دعوی هایی برای تولد غیر قانونی اذعان کند و کشور B آن را تصدیق نکند، می توان آن را بر حسب اولویت های داخلی واگرا توضیح داد. در اینجا استدلال بر این است که اگر قوانین کشور A از طریق فرایند انتخاباتی دموکراتیک انتخاب شده اند، حکومت اکثریت، اولویت اکثریت را بیان خواهد کرد. اینجا در قانون و اقتصاد تطبیقی، به مقاله Tiebout، 1965 درباره ارائه مطلوب کالاهای عمومی مراجعه شده است. Charles M. Tiebout، 1965، صفحه 416 را ملاحظه نمایید.

راه حل های قانونی مختلف بواسطه صدور مجوز به حوزه های انتخاباتی برای رای دادن یا رای ندادن، قادر به رقابت با یکدیگرند و بنابراین این امکان وجود دارد که جوامع اولویت های خودشان را بیان کنند. از این رو در این تحلیل های نظری تنوع قانونی در نتیجه از هم دور شدن اولویت های جوامع و رقابت میان آن ها است. مثلاً به M. Faure، 2003 صفحه 36؛ Roger Van den Bergh، 2000 صفحه 437؛ Roger Van den Bergh، 1994 صفحه 339 مراجعه کنید.

در مثال ما، هماهنگ سازی قانون کشورهای A و B، اولویت های حداقل یکی از کشورهای عضو را نقض می کند و از این رو رفاه کلی را افزایش نمی دهد. جای تعجب ندارد اگر گفته شود تحلیل اقتصادی تطبیقی به جای متمرکز کردن (تحت اختیار دولت فدرال قرار دادن) قاعده سازی، به نفع تمرکز زدایی عمل می کند و هماهنگ سازی قانون شبه جرم به عنوان یک قاعده را تضعیف می سازد. Cf. Gerhard Wagner، 2005، صفحه 1271. فرض تلویحی در چنین استدلالی این است که؛ اگر برای مثال اتحادیه اروپا قانون شبه جرم را هماهنگ کند، این امر برخلاف اولویت های برخی کشورهای عضو می باشد؛ نظر به اینکه این فرض دیپلمات های بروکسل به طور طبیعی کاملاً متناقض است.

15.4 تفاوت هایی در سیستم های قانون شبه جرم اروپا و هماهنگ سازی قانون شبه جرم

15.4.1 عمومی

درباره تحلیل اقتصادی تطبیقی از منظر هماهنگ سازی سیستم های حقوق خصوصی اروپا، برای مثال به [440] Michael G. Faure، 2000، صفحه 467؛ M. Faure، 2003، صفحه 31؛ Gerhard Wagner، 2005، صفحه 3؛ Gerhard Wagner، 2005، صفحه 1269. Roger Van den Bergh و Louis مراجعه کنید. به طور کلی برای یک سیاهه بازرسی (چک لیست) گام به گام به منظور هماهنگ سازی Roger Van den Bergh، 2000، صفحه 463، را ملاحظه نمایید.

15.4.2 تحلیل اقتصادی در بحث هماهنگ سازی

قطعا تحلیل اقتصادی وارد عرصه مبحث هماهنگ سازی شده است. به نظر می رسد پیش نویس چارچوب مشترک مرجع (DCFR 2008) به رویکردی اصولی دست یافته است: " تمامی زمینه های تحت پوشش DCFR، با تقویت نیروهای بازار، هدف مورد نظر یعنی ارتقا رفاه عمومی را دو برابر کرده و همزمان این امکان را برای افراد فراهم می آورد که ثروت اقتصادی خود را افزایش دهند. در بسیاری از موارد DCFR، قوانینی را تنظیم می کند که به سهولت یک راه حل موثر و کارآمد را منعکس می کنند. (... برای خسارت، بسیاری از قواعد این قانون در باب مسئولیت غیر قرار دادی (ضمان قهری) و حتی قانون غنی سازی غیر قابل توجیه و قانون مربوط به مداخله در امور خیر خواهانه در امور دیگران را می توان بر همین اساس توضیح داد؛ در هر صورت، این قواعد باید کارآمد و موثر باشند. به طور کلی، قواعد موجود در DCFR طوری در نظر گرفته شده اند که رفاه اقتصادی را تقویت کنند؛ و این معیاری است که در برابر هر گونه مداخله قانونی باید بررسی شود. (صفحه 16) با این حال، همزمان این بحث مطرح شد که " حقوق خصوصی باید حداقل همبستگی و اتحاد میان اعضای جامعه را مطالبه کند و امکان انجام فعالیت های نوع دوستانه و اجتماعی را فراهم آورد."

در حقیقت، رویکردی که DCFR 2008 اتخاذ کرده به سهولت با جریان اصلی قانون و اقتصاد تطبیقی تطابق نیافته است. بر خلاف آنچه که به نظر می رسد DCFR ارائه می کند، قانون و اقتصاد، بهره وری الگو را مطرح می کنند تا نقطه شروعی برای رد هماهنگ سازی حقوق خصوصی اروپا باشد.

علاوه بر این؛ تحلیل اقتصادی هنجاری از دیدگاه قانون شبه جرم، می تواند به عنوان ابزار توزیع مجدد ثروت و نه ابزاری برای کاهش بهینه هزینه های تصادفات (حادثه) شک انگیز و مردود باشد. Gerhard Wagner, 2005.

صفحه 1300 را ملاحظه نمایید. Cf. Richard Craswell, 1991, Duncan Kennedy, 1982. 8

در رابطه با هماهنگ سازی قانون شبه جرم در اروپا، برای فرآیند تصمیم گیری، تحلیل اقتصادی می تواند رهنمودهایی ارائه کند. این تحلیل نمی تواند پاسخ هایی مستقیم و بی پرده ارائه کند، همانطور که M. Faure, 2003، صفحه 35 به درستی عنوان کرد، اما این تحلیل این موقعیت را فراهم می کند که معیارهای متعادل جهت شناسایی آن زمینه ها و عناوینی که برای هماهنگ سازی گزینه های خوبی هستند، رشد یابند. W.H. van

Boom، 2008، صفحه 131 به پیروی از مسیری مشابه، برخی از آن زمینه ها را مشخص کرده است. به طرز انکار ناپذیری، عملاً در پایان روز، به لحاظ تجربی و سیاسی، تنها سوال مربوط و مناسب این است که برای هماهنگ سازی قانون شبه جرم در اروپا، آیا نیاز ادراک شده و اراده سیاسی وجود دارد. در هر صورت با در نظر گرفتن مانع عدم صلاحیت احتمالی اتحادیه اروپا جهت هماهنگ سازی قانون شبه جرم، اراده سیاسی حتی مرتبط تر و مناسب تر می باشد. در مورد مسئله صلاحیت برای مثال به کتاب "درباره مسئولیت مدنی اروپا" نوشته Ulrich Magnus در Michael Faure و همکاران راجعه کنید. (ed)، به سوی کامن لای (نظام رویه قضایی) اروپایی در آموزش و تحقیق قانونی (Antwerpen 2002) صفحه 208 [441].

به بیان کلی، در مکتب (دکترین) قانونی، اهداف قانون شبه جرم حمایت از منافع - زندگی، اموال و تا حدی منافع اقتصادی در برابر اشتباهات، در نظر گرفته می شود، حال آنکه قانون قرارداد، تسهیل سازی تبادل کالا و خدمات را مورد توجه قرار می دهد. امکان دارد تفاوت های موجود بین حوزه های قضایی در قانون قرارداد صرفاً بالغ بر هزینه های معامله/تراکنش اضافی باشد تا اولویت های ملی و اگرچه که به خوبی در مورد آن ها فکر شده است. بنابراین در مورد قانون شبه جرم، به نظر نمی رسد که منطق یکپارچگی قانون قرارداد به یک اندازه موثر باشد. گذشته از این، به نظر می رسد قانون شبه جرم، همانگونه که امروزه در اروپا به اعتبار خود باقی است، نقش نسبتاً ناچیزی در تصمیم گیری کسب و کار و مصرف کنندگان ایفا کند، که بعید به نظر می رسد این تفاوت ها در قانون شبه جرم، هر سطح اقتصادی را که در این عرصه نقشی دارد؛ تحریف کند.

مسئله، ممکن است این موضوع خوبی باشد زیرا بنابر یک سطح انتزاعی تر، سیستم های قانون شبه جرم در اروپا نسبتاً مشابه اند. همه این سیستم ها کم و بیش در مواردی خاص مانند مرگ و صدمات شخصی، جبران خسارت را پیشنهاد می کنند، همه آن ها از حقوق مالکیت حمایت می کنند و همه آن ها به رد پذیرش دعاوی خودسرانه برای زیان اقتصادی خالص، گرایش دارند. به همین منوال، Ulrich Magnus، 2002، صفحه 206 را ملاحظه نمایید.

مسئله، با زیان اقتصادی خالص در اروپا به تنهایی خیلی متفاوت برخورد می شود (به قسمت فوق مراجعه شود)، اما حتی مطلوب ترین سیستم های قانونی نسبت به دعاوی برای زیان اقتصادی خالص (مثلاً فرانسه) حد و اندازه چنین

ادعاهایی را با ابزاری دیگر محدود می کنند (برای مثال؛ اثبات خسارت، محاسبه خسارت، رابطه علت و معلول). بنابراین، امکان دارد بعضی مواقع تمایزات بین سیستم های قانونی ظاهری تر از واقعی باشد. Cf. A. Ogus, 1999, صفحه 409. استاندارد سازی اصطلاحات حقوقی می تواند به تشخیص تفاوت های واقعی از تفاوت های ظاهری کمک کند، همانگونه که Roger Van den Bergh, 2000, صفحه 443, یه درستی بیان می کند.

به طور کلی، سیستم های قانون شبه جرم در اروپا موارد مشترک زیادی دارند: آن ها همواره تمایل دارند که در نتایج خود کمتر قابل پیش بینی باشند، در عمل پر هزینه باشند، از طریق کسب و کار در خور محکومیت باشند و در حرفه قانونی، محترم شمرده شوند. از این رو، حتی در این رابطه، ممکن است در اولین نگاه، سیستم های قانون شبه جرم اروپا موارد مشترک بیشتری نسبت به تحلیل تطبیقی ارائه کنند. بدیهی است، در سطح واقعی، تفاوت های عمده ای بین سیستم های قانونی وجود دارد. رابطه علت و معلول، عنوان خسارت، معیار مراقبت، موقعیت کودکان در قانون شبه جرم، مسئولیت در قبال عمل غیر، همه این موارد از کشوری به کشور دیگر متفاوت می شوند. Gerhard Wagner, 2005, صفحه 1281؛ Jaap Spier و Olav A. Haazen, 1999, صفحه 474. ("سیستم های قانونی اروپا موارد مشترک زیادی دارند، اما تفاوت های موجود را نباید دست کم گرفت"). با این وجود، در سطحی انتزاعی تر و از نقطه نظر اجتماعی به نظر می رسد سیستم های قانون شبه جرم در اروپا در عمل 9 نسبتا مشابه یکدیگر و نسبت به کسب و کار بی اهمیت باشند. در نتیجه به نظر می رسد گروه های فشاری که هماهنگ سازی قانون شبه جرم را به عنوان بدنه قانون پیش می برند، حضور ندارند. شاید اگر تضادهایی آشکار و کامل بین سیستم های مختلف قانون شبه جرم در اروپا وجود داشت و اگر این تضادها به طور قابل توجهی منافع خصوصی را تحت تاثیر قرار می داد، آن (سیستم ها) تغییر می کردند.

برای مثال تصور کنید، آن عضو کشور A در اروپا راجع به تخلف شرکت های بزرگ به "سیستم اقدام کامل سبک ایالات متحده" [442] با هزینه های احتمالی و خسارت تنبیهی شدید، می پیوندد. سپس ممکن است برای همگرایی، دعوت سیاسی قوی تری یا برای آن دولت عضو ویژه جهت تطبیق با دیگران، یا بلعکس، وجود داشته باشد. قطعا کسب و کارها (حداقل آن کسب و کارهایی که برای نظام مسئول در کشور A ی عضو، آشکار می شوند) به

حمایت از برطرف کردن اسراف های موجود در این سیستم بیگانه و عجیب می پردازند، و بدون شک وکلا نظر مخالف دارند زیرا چنین سیستم بیگانه ای برای منافع خصوصی وکلا، به بهترین نحو به کار می رود. در این میدان نفوذ اقتصادی، هماهنگ سازی قانون شبه جرم بیشتر یک مسئله سیاسی است. در واقع، چنین میدان نفوذی به ندرت در قانون شبه جرم اروپا وجود دارد.

برای یادداشت های انتقادی درباره امکان سنجی قانون شبه جرم هماهنگ سازی شده در کل اروپا، برای مثال به Stathis Banakas, 2002, صفحه 365؛ M. Faure, 2003 مراجعه کنید. علاوه بر این، Faure (ff 63) به وضوح نشان می دهد که هزینه هماهنگ سازی قانون شبه جرم (مثلا، هزینه تغییر قانونی در هزینه نادیده گرفتن اولویت های محلی) باید در برابر منافع و مزایا (ادغام بازار، تنظیم کیفیت) سنجیده شود.

گفته شده که بخش هایی از قانون شبه جرم وجود دارد که ممکن است از بعد سیاست اتحادیه اروپا "نیاز" به هماهنگ سازی داشته باشد. من در حوزه تحلیل سیاست اتحادیه اروپا و به دنبال آن رویکرد گام به گام، در جایی دیگر استدلال کردم که برخی زمینه های قانون شبه جرم در هدف تلاش های سیاسی اتحادیه اروپا برای هماهنگ سازی نسبت به سایر زمینه ها محتمل تر هستند. در میان زمینه های محتمل برای هماهنگ سازی (در کاهش درجه احتمال): من شبه جرم اقتصادی، وظیفه مراقب، امنیت گردشگر فرا مرزی و تصادفات موتور سیکلت را تعیین کردم. به W.H. van Boom, 2008 مراجعه شود.

15.4.3 قانون شبه جرم مانعی برای تحرک و پویایی افراد و اجناس

در بحث علمی درباره هماهنگ سازی اروپایی حقوق خصوصی، طرفداران هماهنگ سازی قانون شبه جرم استدلال می کنند که یک سیستم قانون شبه جرم برای کل اروپا اهداف مربوط به نحوه برخورد مشابه با اشتباهات و نیکی ها را به کار می برد و از مثلا منافع کسب وکار در اروپا به طور یکسان حمایت می کند (زمینه نقش آفرینی یکسان، برطرف کردن "تحریفات اقتصادی" اقامه شده). Magnus, 2002, صفحه 206. f. مبحث را اینگونه پیش می برد که تنوع سیستم های قانون شبه جرم اروپا مانع تحرک آزادانه افراد و اجناس می شود بطوریکه خطر مسئولیت مدنی و میزان n جبران متفاوت است. Roger Van den Bergh و Louis Visscher, 2006, صفحه 514 استدلال می

کنند در اینکه قانون شبه جرم چنین موانعی را مطرح کند، هیچ مدرک تجربی وجود ندارد. به همین ترتیب، T. Hartlief، 2002، صفحه 228، مباحثی را بر می شمرد که Magnus با دلایل کلی زیر پیشنهاد کرده است. اول، مدرک تجربی ای وجود ندارد که طراحی نوآورانه قانون شبه جرم بتواند مزیتی نسبی [443] برای قانون گذاران داخلی ایجاد کند، ده کسب و کار را به حل و فصل در حوزه قضایشان تشویق کند. دوم، آشکار سازی کسب و کار برای مسئولیت بستگی به قانون بازاری دارد که آن ها محصولاتشان را در آن به فروش می رسانند. درنهایت، این تفاوت هایی در قانون شبه جرم نیست بلکه تفاوت هایی در تنظیم سلامت محصولاتی است که موانع تجاری قابل توجهی تلقی نمی شوند. در بحث تحریف، می توانید به Geraint G. Howells، 2006، صفحه ff69 نیز مراجعه کنید. Geraint G. Howells بیان می دارد که تفاوت های موجود در قانون شبه جرم به روش دیگری نیز می توانند عمل کنند و برای تولید کنندگان کشور A که تمایل به فروش محصولات خود در کشور B که میزان حمایت از مصرف کننده طبق قانون شبه جرم بسیار بیشتر از مقدار آن در کشور A می باشد، مانعی بر سر راه بازاریابی کل مطرح می کند. علاوه بر این، Hartlief، 2002، صفحه 229؛ بر این باور است که نیازی به هماهنگ سازی قانون شبه جرم در نظر حوادث فرا مرزی نیست. Hartlief بیان می دارد که اگر یک گردشگر آلمانی در سفر به اسپانیا نیاز به خرید بیمه تصادف اضافی داشته باشد؛ در واقع این نیاز شاهی بر این واقعیت است که مردم اسپانیا نسبت به مردم آلمان میزان مسئولیت کمتری را ترجیح می دهند. هماهنگ سازی اروپایی در رابطه با میزان حمایت و جبران خسارت از طریق قانون مسئولیت برابر با پدر سالاری می شود. گذشته از این، نظر به اینکه میزان جبران خسارت نشان دهنده استانداردهای داخلی زندگی است، نتیجتاً هماهنگ سازی جبران خسارت به خودی خود برابر با توزیع مجدد ثروت می باشد. در نهایت، اگر حوادث درون مرزی مطابق با میزان هماهنگ سازی اروپایی ترتیب یابند، دیگر دلیلی وجود ندارد که چرا این حوادث باید مستلزم هماهنگ سازی حوادث صرفاً داخلی باشد.

M. Faure، 2003، صفحه ff52، این مباحث را به نفع هماهنگ سازی مسئولیت تولید کننده درقبال محصول و خسارات وارده توسط آن به خریداران تحلیل می کند. در مورد محصولات، گفته شده که تفاوت ها در مسئولیت تولید کننده درقبال محصول و خسارات وارده توسط آن به خریداران و قانون ایمنی، موانعی را برای تجارت و

تحریفات جبران خسارت مطرح می کند و آن یکنواختی قانونی می تواند به ادغام بازارهای داخلی در یک بازار اروپایی مشترک کمک کند. Faure منتقد این مباحث است، در حقیقت نظر به اینکه رهنمود مسئولیت تولید کننده در قبال محصول و خسارات وارده توسط آن به خریداران کنونی هماهنگ سازی کلی ایجاد نمی کند، شرایط رقابت هرگز مستوی نمی باشد، یک میزان نقش آفرین ایده آل به طور واقع گرایانه ای دست نیافتنی است و در واقع برای تجارت جهانی زیان آور است. علاوه بر این، هماهنگ سازی قانون شبه جرم برای ایجاد یک بازار مشترک ضرورتی ندارد. به Howells Cf. Geraint G.، 2006، صفحه 71 f مراجعه کنید.

15.4.4 رقابت نظارتی در برابر فرهنگ

برخی بر این باورند که هماهنگ سازی همه جانبه ی قانون شبه جرم در سطح اتحادیه اروپا رقابت قوانین حقوقی را فرو می نشاند. بنابراین عدم مداخله در سطح اتحادیه اروپا را می توان با منطق "رقابت نظارتی" توجیه کرد. این رویکرد می تواند رقابت کنونی بین PETL و DCFR/PEL، را مورد حمایت قرار دهد که به سادگی نشان می دهد که گزینش بیشتر بین انواع مختلف قوانین شبه جرم برای قوه مقننه داخلی، نسبت به عدم گزینش ارجح می باشد. Cf. Raffaele Caterina، 2006، صفحه 162. [444] به عبارت دیگر، به نظر می رسد به کار بردن نظریه رقابت نظارتی در زمینه قانون شبه جرم، در عمل گزاف سنجی عقلانیت سیستم های قانون شبه جرم و تکامل آنهاست. به جای مالیات انعطاف پذیر بر وضع شرکت های بزرگ یا افراد، که به منظور تنظیم شرایط بازار می تواند به صورت دوره ای مطرح یا کاسته شود، بسیاری قوانین شبه جرم را اینگونه درک کرده اند که سیستمی (دادگاه-محور) است که اولویت های اجتماعی - قانونی و فرهنگی ای را نشان می دهد که به سادگی با تقاضای تغییر در بعد الگوی "رقابت قانونی" تطابق نمی یابد. من تا حد که Jan Smits، 2006، صفحه 85 بیان کرد: حقوق (خصوصی) نه تنها در درجه اول نتیجه انتخابی آگاهانه نیست، بلکه پیشرفتی خودبخودی است اما تا جایی که قانون شبه جرم مورد رسیدگی قرار گرفته، حقیقتی در این تحلیل نهفته است.

در حقیقت، بحث میان اندیشمندان حقوقی موافق یا مخالف هماهنگ سازی اروپایی حقوق خصوصی معمولاً تبدیل به این مسئله می شود که آیا تنوع اجتماعی-حقوقی و فرهنگی در قانون می تواند پیروز شود. موضوع تکراری در

انتشارات Legrand این است که این امر نمی تواند به پیروزی دست یابد. برای مثال به P. Legrand، 1996، صفحه ff52، Legrand، 1997، صفحه 111، Legrand، 2002، صفحه ff61، مراجعه کنید. در قانون شبه جرم، به فرهنگ حقوقی داخلی نیز به عنوان تبیین کننده اولویت های ملی ارجاع می شود. برای مثال به Roger Van den Bergh و Louis Visscher، 2006، صفحه 516 مراجعه کنید. با این حال لازم به ذکر است که مراجعه به فرهنگ حقوقی محلی را نیز می توان به عنوان پنهان سازی تلاش های وکلای محلی جهت جلوگیری از رقابت و حفظ موقعیت آن ها به کار برد. Cf. A. Ogu، 1999، صفحه 412.

15.4.5 مبحث اثرات جانبی فرا مرزی

در نگاه اول؛ به نظر می رسد این احتمال وجود دارد که مسئله شبه جرم فرا مرزی بتواند دلیل خوبی برای تشابه قوانین شبه جرم کشورهای عضو باشد. با این وجود توجه داشته باشید که شبه جرم اختصاص یافته به کشور A که باعث به وجود آمدن اثرات جانبی در کشور B می شود، را می توان مطابق با سیستم قانون شبه جرم کشور B مورد قضاوت قرار داد. در اروپا، این عمل در نتیجه مقررات || رم (مقررات EC، 864/2007) رایج می باشد، که به عنوان یک قاعده و قانون، منجر به استفاده از قانون این کشور که در آن خسارت رخ می دهد، می شود. بنابراین، قانون داخلی خود به تنهایی می تواند به اثرات جانبی فرا مرزی پردازد. برای مثال، اثرات جانبی ناشی از پرواز در شب محصولات معیوب تولید کننده ای که در کشور A به تولید محصول می پردازد و در کشور B محصولات معیوب خود را به بازار عرضه می کند، به طور موثری می تواند مورد ترمیم قرار گیرد اگر (1) قانون شبه جرم در کشور B قابل اجرا باشد، (2) این سیستم قانون شبه جرم سطح مطلوبی از مشوق های بازدارنده ارائه کند، (3) مصرف کنندگان خسارت دیده در کشور B دسترسی مناسب به عدالت و دادگستری داشته باشند، (4) احکام موجود در کشور B به راحتی در دارایی های تولید کننده در کشور A قابل اجرا باشند.

همانطور که ملاحظه می کنید، این فرضیات مورد نیاز برای ارائه راه حل در این مورد از اثرات جانبی فرامرزی در سیستم های حقوقی داخلی چند متعدد و گوناگون می باشند. در نتیجه، اثرات جانبی فرا مرزی در ایجاد مسئولیت تولید کننده در قبال محصول و خسارات وارده توسط آن به خریداران را می توان از طریق ابزارهای مختلف مورد

هدف قرار داد. هماهنگ سازی مسئولیت تولید کننده درقبال محصول و خسارات وارده توسط آن به خریداران، [445] مسیری است که در عمل اتحادیه اروپا آن را انتخاب کرده، اما شاید یکپارچگی انتخاب قواعد قانون، تبادل مجاز احکام دادگاه، رویه های ساده برای وابستگی/ تصرف فرا مرزی و توقیف دارایی ها بتواند از نقطه نظر تحلیل اقتصادی تطبیقی کافی باشد. Cf. A. Ogus, 1999, صفحه 417.

به بیان کلی، می توان گفت که اثرات جانبی فرامرزی از طریق (هماهنگ شدن) قواعد حقوق بین الملل خصوصی که می توانند به طور یکسان قابل اجرا و کمتر مداخله جویانه نسبت به قوانین وابسته به حقوق و اصول قانون باشند، در تقابل با یکدیگر قرار گیرند: با اعمال قانون کشوری که در آن خسارتی رخ داده است، اگر قانون شبه جرم در کشوری که خسارت در آن رخ داده در سطحی بالاتر تنظیم شده باشد مرتکب شبه جرم در کشور A با توجه به استاندارد پایین تر مراقبت 12 در این کشور، قادر به موجودیت خارجی دادن به آن (خسارت) نمی باشد. Cf. Roger Van den Bergh, 2000, صفحه 446.

علاوه براین، Roger Van den Bergh و Louis Visscher, 2006 صفحه 518 بدرستی استدلال کرده اند که اروپائیان برای هماهنگ سازی در حقوق خصوصی، تلاشی فراتر از پرداختن ساده به اثرات جانبی فرا مرزی می کنند. بسیاری از راهنمایان در این زمینه هم موارد داخلی و هم موارد فرا مرزی را به طور یکسان اعمال می کنند. مطابق با تحلیل اقتصادی تطبیقی، تنظیم موارد شبه جرم صرفا داخلی قابل توجیه نمی باشد. در استدلال حقوقی، بیان این استدلال غیر عادی نمی باشد که، اگر به موارد فرامرزی به روشی خاص عمل شود، اصول مشابه این موارد که باید به آن ها به طور یکسان عمل کرد، نیاز دارند که موارد شبه جرم داخلی تابع همان رژیم (نظام) قرار گیرند.

15.4.6 مبحث رقابت کاهش حقوق جهت تولید و خدمات ارزان تر

اگر رژیم شبه جرم در کشور A نسبت به کشور B، مسئولیت های کمتری بر مرتکبان شبه جرم بالقوه وضع کند، مرتکبان شبه جرم بالقوه در کشور B می توانند یا انتقال فعالیت های خود به کشور A را انتخاب کنند یا بر دولت حاکم در کشور B فشار وارد کنند تا آن هم استانداردها را کاهش دهد. اگر این همگرایی ناشی از رقابت بین حوزه های قضایی باشد، به خودی خود مورد تحسین قرار می گیرد. با این حال، اگر همگرایی منجر به رقابت برای تولید و

خدمات ارزان تر شود، منجر به قرار گرفتن در وضعیت امور کاهش هزینه های تصادف کمتر از حد مطلوب می شود، و سپس چنین همگرایی ای می تواند دارای پیامدی سوال برانگیز باشد.

اینکه رقابت برای تولید و خدمات ارزان تر واقعا یک سناریوی واقع گرایانه می باشد یا نه، بستگی به شماری از عوامل دارد از جمله: آیا افزایش هزینه را می توان به مصرف کنندگان انتقال داد یا کارفرمایان، و آیا کشورها اولویتی برای استانداردهای کاهنده دارند یا خیر. به A. Ogus، 1999، صفحه f413 مراجعه کنید. مدارک و شواهد مربوط به رقابت برای تولید و خدمات ارزان تر یا گران تر در قانون شبه جرم (اروپایی) موجود نمی باشد. Roger Van den Bergh و Louis Faur، 2008، صفحه ff18 مراجعه کنید.

برای مقابله با رقابت برای تولید و خدمات ارزان در زندگی واقعی، پس مداخله قانونی اروپا بوسیله کاهش هماهنگ سازی می تواند اقدامی مناسب در جهت تضعیف قوانین استاندارد داخلی باشد. این مداخله را می توان اینگونه فرض کرد که با وجود آن کشورهایی که متحمل رقابت برای تولید و خدمات ارزان می باشند، [446] ارتقا می یابد، یعنی، حوزه های قضایی با میزان نسبی مسئولیت. کسب و کار در کشور A، نسبت به کشور B، مشمول میزان سختگیرانه تری از مراقبت می باشد و به این خاطر که نظام قانون شبه جرم در کشورشان مسئولیت سنگین تری بر عهده شرکت های بزرگ مرتکب شبه جرم قرار می دهد، باید برای خسارت ها هزینه بیشتری پرداخت کنند، فرض بر این خواهد بود که کشور A جهت همتراز کردن نقش آفرینی برای صادرات خود به کشور B، پیشرفت هماهنگ سازی رو به بالایی دارد.

15.4.7 کاهش هزینه (معامله / تراکنش)

وجود تمایزاتی در سیستم های قانون شبه جرم، می تواند سبب شود افراد و کسب و کارها هنگام تقبل فعالیت های فرا مرزی، متحمل پذیرش هزینه هایی شوند. این مسئله هزینه به احتمال بسیار زیاد در رابطه با تفاوت هایی در سیستم های قانون قرارداد مطرح است. تنظیم قرارداد مطابق با قوانین کشور A نسبت به تطابق با قوانین کشور B، امکان دارد نیاز به مهارت های قانونی متفاوتی داشته باشد. این تفاوت، هزینه معامله را در هر سیستم قانون قراردادی ایجاد می کند و وجود یک بازار مشترک که چنین هزینه های معاملاتی را کاهش دهد، دلایل خوبی دارد. به همین

ترتیب، وجود تفاوت ها در سیستم های قانون شبه جرم می تواند هزینه های قابل کاهش را تحمیل کند. اگر بازار مشترک اروپا برای تبلیغات تجاری ناعادلانه، دارای نظام های متفاوت مسئولیت مدنی باشد، عملکرد کسب و کار در همه این کشورهای عضو بازار مشترک می بایست تبلیغات خود را با سیستم های شبه جرم در هر کشور به صورت جداگانه مطابقت دهد. به طور طبیعی، این امر هزینه هایی را بر کسب و کار تحمیل می کند. بنابراین می توان بواسطه هماهنگ سازی مسئولیت مدنی برای تبلیغات ناعادلانه، کاهش این هزینه ها- حداقل تا اندازه ای- کاهش موثر هزینه انجام کسب و کار در اروپا را مورد توجه قرار داد. شاید این کاهش هزینه چیزی است که 2Recital، 1984؛ رهنمود مقررات || رم، در باب تبلیغات همراه کننده (84/450/EEC) میدانند، در حقیقت به زمانی اشاره دارد که مدعی است "تبلیغات همراه کننده می تواند منجر به تحریف رقابت در بازار مشترک شود."

بنابراین در پایان شاید کاهش هزینه دادو ستد قانع کننده ترین توجیه برای شروع هماهنگ سازی قانون شبه جرم باشد، همانگونه که M. Faure, 2008، در صفحه 28 نتیجه گیری می کند. با این وجود، شخصی باید مراقب باشد که هزینه دادو ستد با هزینه اولویت های داخلی اشتباه گرفته نشود. اگر قانونگذاران ملی به شدت معتقد به مسئولیت نظام ها برای تبلیغات همراه کننده و ناعادلانه باشند، هماهنگ سازی این مسئولیت، هزینه هایی بر این کشور های عضو تحمیل می کند. اگر قانونگذاران ملی به شدت معتقد (به مسئولیت نظام ها برای تبلیغات همراه کننده و ناعادلانه) نباشند، و در حقیقت رژیم های ملی بسیار مشابه باشند، در نتیجه هماهنگ سازی می تواند به هزینه ای پایین برسد. اگر آگاهی از قانون تبلیغات دیگر یک حق ویژه داخلی نباشد بلکه خدمتی برای سراسر اروپا باشد، حتی ممکن است (حداقل به لحاظ نظری) به افزایش عرضه خدمات قانونی در اروپا بیانجامد.

گذشته از این، بدرستی مشاهده شده که هماهنگ سازی قانون (شبه جرم) با استفاده از استانداردهایی که باید بوسیله دادگاه های تمرکز زدا اعمال شوند در حقیقت می تواند هیچ گونه هماهنگ سازی ای ایجاد نکند، Cf. Louis و Roger Van den Bergh. علاوه براین، باید اذعان داشت که حداقل هماهنگ سازی [447] به خودی خود نمی تواند به طور کامل این تفاوت های قانونی و هزینه های معاملاتی را از بین ببرد. Cf. Jan Smits, 2006. صفحه 70؛ Smits, 2005، صفحه 166.

Bibliography

Stathis Banakas 2002

Stathis Banakas, 'European Tort Law: Is It Possible?' 3 *European Review of Private Law* 2002, p. 363-375.

Jonathan Baron 2000

Jonathan Baron, *Thinking and deciding*, Cambridge: Cambridge University Press 2000.

Roger Van den Bergh 1994

Roger Van den Bergh, 'The Subsidiarity Principle In European Community Law: Some Insights from Law and Economics', 1 *Maastricht Journal of European and Comparative Law* 1994, p. 337-366.

Roger Van den Bergh 1998

R. Van den Bergh, 'Subsidiarity as an Economic Demarcation Principle and the Emergence of European Private Law', 5 *Maastricht Journal of European and Comparative Law*, 1998, p. 129-152.

Roger Van den Bergh 2000

Roger Van den Bergh, 'Towards an Institutional Legal Framework for Regulatory Competition in Europe', 53 *Kyklos* 2000, p. 435-466.

Roger Van den Bergh and Louis Visscher 2006

Roger Van den Bergh and Louis Visscher, 'The Principles of European Tort Law: The Right Path to Harmonization?' *European Review of Private Law* 2006, p. 511-543.

W. Bishop 1982

W. Bishop, 'Economic Loss In Tort', 2 *Oxford J. Legal Stud.* 1982, p. 1-29.

W. Bishop 1982*

W. Bishop, 'Economic Loss: A Reply to Professor Rizzo', 2 *Oxford J. Legal Stud.* 1982, p. 207-210.

William Bishop 1986

William Bishop, 'Economic Loss: economic theory and emerging doctrine', in: M. Furmston (ed.), *The Law of Tort*, London: Duckworth 1986, p. 73-82.

W.H. van Boom 2008

W.H. van Boom, 'European Tort Law: An Integrated or Compartmentalized Approach?' in: A. Vaquer (ed.), *European Private Law Beyond the Common Frame of Reference - Essays in Honour of Reinhard Zimmermann*, Groningen: Europa Law Publishing 2008, p. 131-149.

W.H. van Boom and Andrea Pinna 2007

W.H. van Boom and Andrea Pinna, 'Shifts from Liability to Solidarity: The Example of Compensation of Birth Defects', in: W. H. v. Boom and M. G. Faure (ed.), *Shifts in Compensation between Private and Public Systems*, Vienna: Springer 2007, p. 143-180.

Guido Calabresi 1970

Guido Calabresi, *The Costs of Accidents - A Legal and Economic Analysis*, New Haven/London: Yale University Press 1970.

Guido Calabresi and A. Douglas Melamed 1972

Guido Calabresi and A. Douglas Melamed, 'Property Rules, Liability Rules, and Inalienability: One View of the Cathedral', 85 *Harvard Law Review* 1972, p. 1089-1128.

Rui Casção and Ruud Hendrickx 2007

Rui Casção and Ruud Hendrickx, 'Shifts in the Compensation of Medical Adverse Events', in: W. H. v. Boom and M. G. Faure (ed.), *Shifts in Compensation between Private and Public Systems*, Vienna: Springer 2007, p. 113-142.

Raffaele Caterina 2006

Raffaele Caterina, 'Comparative Law and Economics', in: J. Smits (ed.), *Elgar Encyclopedia of Comparative Law*, Cheltenham: Edward Elgar 2006, p. 161-171.

Richard Craswell 1991

Richard Craswell, 'Passing on the Costs of Legal Rules: Efficiency and Distribution in Buyer-Seller Relationships', 43 *Stanford L.Rev.* 1991, p. 361-398.

Giuseppe Dari-Mattiacci and Hans-Bernd Schäfer 2007

Giuseppe Dari-Mattiacci and Hans-Bernd Schäfer, 'The Core Of Pure Economic Loss', 27 *International Review of Law and Economics* 2007, p. 8-28.

M. Faure 2003

M. Faure, 'How Law and Economics May Contribute to the Harmonisation of Tort Law in Europa', in: R. Zimmerman (ed.), *Grundstrukturen des Europäischen Deliktsrechts*, Baden-Baden: Nomos 2003, p. 31-82.

M. Faure 2008

M. Faure, 'Legal Harmonisation from the Perspective of the Economic Analysis of Law', in: M. G. Faure, H. Koziol and S. Puntscher-Riekmann (ed.), *Vereintes Europa - Vereinheitliches Recht? Die Rechtsvereinheitlichung aus rechtsökonomischer, privatrechtlicher and politikwissenschaftlicher Sicht.*, Vienna: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften 2008, p. 11-46.

Michael G. Faure 2000

Michael G. Faure, 'Product Liability and Product Safety in Europe: Harmonization or Differentiation?' 53 *Kyklos* 2000, p. 467-508.

Jörg Fedtke 2006

Jörg Fedtke, 'Legal transplants', in: J. Smits (ed.), *Elgar Encyclopedia of Comparative Law*, Cheltenham: Edward Elgar 2006, p. 434-437.

Israel Gilead 1997

Israel Gilead, 'Tort law and internalization: The gap between private loss and social cost', 17 *International Review of Law and Economics* 1997, p. 589-608.

Fernando Gómez and Juan Antonio Ruiz 2004

Fernando Gómez and Juan Antonio Ruiz, 'The Plural - and Misleading - Notion of Economic Loss in Tort: A Law and Economics Perspective', *ZEuP* 2004, p. 908-931.

T. Hartlief 2002

T. Hartlief, 'Harmonization of European Tort Law. Some Critical Remarks', in: M. Faure, J. Smits and H. Schneider (ed.), *Towards a European Ius Commune in Legal Education and Research*, Antwerpen: Intersentia 2002, p. 225-236.

Geraint G. Howells 2006

Geraint G. Howells, 'The Rise of European Consumer Law - Whither National Consumer Law?' 28 *Sydney L.Rev.* 2006, p. 63-88.

Arnald J. Kanning 2003

Arnald J. Kanning, *Unifying Commercial Laws of Nation-States - Coordination of Legal Systems and Economic Growth*, Maastricht: PhD thesis Maastricht 2003.

Louis Kaplow and Steven Shavell 1996

Louis Kaplow and Steven Shavell, 'Property Rules versus Liability Rules: An Economic Analysis', 109 *Harv. L.Rev.* 1996, p. 713-790.

Duncan Kennedy 1982

Duncan Kennedy, 'Distributive and Paternalist Motives in Contract and Tort Law, with Special Reference to Compulsory Terms and Unequal Bargaining Power', 41 *Maryland L. Rev.* 1982, p. 563-658.

Heiko Kerkmeeester and Louis Visscher 2003

Heiko Kerkmeeester and Louis Visscher, 'Learned Hand in Europe: a Study in the Comparative Law and Economics of Negligence', *German Working Papers in Law and Economics no. 2003/6*

P. Legrand 1996

P. Legrand, 'European Legal Systems are not Converging', 45 *International and Comparative Law Quarterly* 1996, p. 52-81.

P. Legrand 1997

P. Legrand, 'The impossibility of "legal transplants"', 4 *Maastricht Journal of European and Comparative Law* 1997, p. 111-124.

P. Legrand 2002

P. Legrand, 'On the unbearable localness of the law: Academic fallacies and unseasonable observations', *European Review of Private Law* 2002, p. 61-76.

Ulrich Magnus 2002

Ulrich Magnus, 'Towards European Civil Liability', in: M. Faure, J. Smits and H. Schneider (ed.), *Towards a European Ius Commune in Legal Education and Research*, Antwerpen: Maklu 2002, p. 205-224.

Ugo A. Mattei 1997

Ugo A. Mattei, *Comparative Law and Economics*, Ann Arbor: University of Michigan Press 1997.

Ugo A. Mattei, Luisa Antoniolli and Andrea Rossato 2000

Ugo A. Mattei, Luisa Antoniolli and Andrea Rossato, "Comparative Law and Economics", in: B. Bouckaert and G. D. Geest (ed.), *Encyclopedia of Law and Economics*, Cheltenham: Edward Elgar 2000, p. 505-538.

A. Ogus 1999

A. Ogus, "Competition Between National Legal Systems: A Contribution of Economic Analysis To Comparative Law", 48 *International and Comparative Law Quarterly* 1999, p. 405-418.

Francesco Parisi 2003

Francesco Parisi, "Liability for pure financial loss: revisiting the economic foundations of a legal doctrine", in: M. Bussani and V. Palmer (ed.), *Pure Economic Loss in Europe*, Cambridge: Cambridge University Press 2003, p. 75-93.

Francesco Parisi, Vernon Valentine Palmer and Mauro Bussani 2007

Francesco Parisi, Vernon Valentine Palmer and Mauro Bussani, 'The comparative law and economics of pure economic loss', 27 *International Review of Law and Economics* 2007, p. 29-48.

Jeffrey J. Rachlinski 1998

Jeffrey J. Rachlinski, 'A Positive Psychological Theory of Judging in Hindsight', 65 *U. Chi.L. Rev.* 1998, p. 571-625.

M.J. Rizzo 1982

M.J. Rizzo, 'The Economic Loss Problem: A Comment on Bishop', 2 *Oxford J. Legal Stud.* 1982, p. 197-206.

Hans-Bernd Schäfer and Claus Ott 2004

Hans-Bernd Schäfer and Claus Ott, *The Economic Analysis of Civil Law*, Cheltenham: Edward Elgar 2004.

S. Shavell 2004

S. Shavell, *Foundations of Economic Analysis of Law*, Harvard: Belknap 2004.

Paul Slovic 2001

Paul Slovic (ed.), *Smoking - Risk, Perception, & Policy*, Thousand Oaks: Sage Publications 2001.

Jan Smits 2005

Jan Smits (ed.), *The Need for a European Contract Law*, Groningen: Europa Law Publishing 2005.

Jan Smits 2006

Jan Smits, "European Private Law: A Plea for a Spontaneous Legal Order", in: D. M. Curtin, J. Smits and J. A. McCahery (ed.), *European Integration and Law*, Antwerpen: Intersentia 2006, p. 55-107.

Jaap Spier and Olav A. Haazen 1999

Jaap Spier and Olav A. Haazen, 'The European Group on Tort Law ("Tilburg Group") and the European Principles of Tort Law', *ZEuP* 1999, p. 469-493.

Cass R. Sunstein 2000

Cass R. Sunstein (ed.), *Behavioral Law & Economics*, Cambridge: Cambridge U.P. 2000.

Cass R. Sunstein 2000b

Cass R. Sunstein, 'Cognition and Cost-Benefit Analysis', 29 *J. Legal Studies* 2000b, p. 1059-1103.

Charles M. Tiebout 1956

Charles M. Tiebout, 'A Pure Theory of Local Expenditures', 56 *Journal of Political Economy* 1956, p. 416-424.

R. Cooter and T. Ulen 2008

R. Cooter and T. Ulen, *Law & Economics*, 5th ed., Boston: Pearson, 2008

Ilan B. Vertinsky and Donald A. Wehrung 1991

Ilan B. Vertinsky and Donald A. Wehrung, 'Risk Perception and Drug Safety Evaluation', 2 *Risk* 1991, p. 281-312.

W. Kip Viscusi 1992

W. Kip Viscusi, *Fatal Tradeoffs - Public and Private Responsibilities for Risk*, New York: Oxford U.P. 1992.

W. Kip Viscusi 1998

W. Kip Viscusi, *Rational Risk Policy*, Oxford: Oxford U.P. 1998.

Gerhard Wagner 2005

Gerhard Wagner, 'The Project of Harmonizing European Tort Law', 42 *Common Market L.Rev.* 2005, p. 1269-1312.

Gerhard Wagner 2005 *

Gerhard Wagner, "The Virtues of Diversity in European Private Law", in: J. Smits (ed.), *The Need for a European Contract Law*, Groningen: Europa Law Publishing 2005, p. 3-24.

Richard Wilson and Edmund A. C. Crouch 2001

Richard Wilson and Edmund A. C. Crouch, *Risk-benefit analysis*, Cambridge, MA: Harvard Center for Risk Analysis 2001.

برای خرید فرمت ورد این ترجمه، بدون واتر مارک، اینجا کلیک نمایید.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی